

Forslag

til

Lov om ændring i lov om afgift af arv og gave (adoptionsforhold).

Fremsat den 6. februar 1957 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov nr. 147 af 10. april 1922 om afgift af arv og gave, således som denne er ændret ved lov nr. 255 af 4. juni 1947, foretages følgende ændringer:

Til § 2.

I afsnit A udgår ordene: „adoptivbørn og disses afkom“.

I afsnit B udgår ordene: „adoptivforældre eller“.

Efter afsnit D indføjes som nyt stykke: „Ved afgiftsberegningen sidestilles adoptionsforhold med ægte slægtskabsforhold i alle arveklasser“.

Til § 44.

I 1. stk., 1. punktum, udgår ordene: „adoptivbørn og disses afkom“ samt „adoptiv-“, og efter ordene „eller ej“ tilføjes som

2. punktum: „Ved afgiftsberegningen sidestilles adoptionsforhold med ægte slægtskabsforhold“.

I 3. stk., nr. 2, udgår ordene: „adoptivbørn og disses afkom“.

§ 2.

Foranstående regler kommer til anvendelse, hvor afgiftspligt efter lov nr. 147 af 10. april 1922 som ændret ved lov nr. 255 af 4. juni 1947 indtræder fra og med nærværende lovs ikrafttræden.

§ 3.

Finansministeren bemyndiges til at lade lov nr. 147 af 10. april 1922 om afgift af arv og gave optrykke med de ændringer, der følger af lov nr. 255 af 4. juni 1947 og af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter § 13 i lov nr. 140 af 25. maj 1956 om adoption skal adoptivbarnet og dets livsarvinger fremtidig arve og arves af adoptanten og dennes slægt, som om det var adoptantens eget barn.

Som hovedregel bliver adoptionsforhold herefter i arveretlig henseende at sidestille med ægte slægtskab, medens der tidligere kun var tale om en begrænset arveret i forholdet adoptivbarn - adoptant (lov nr. 87 af 26. marts 1923 §§ 13—14).

Da denne ændring i den arveretlige stilling gør det naturligt at foretage en udvidelse af arve-

afgiftslovens regler om adoptionsforhold, således at de afgiftsmæssige bestemmelser kommer til at følge de materielretlige arvegangsregler, har finansministeren under et samråd med det af folketinget ved behandlingen af adoptionsloven nedsatte udvalg fremsat løfte om at foreslå en hertil sigtende ændring i arveafgiftsloven.

Nærværende lovforslag tilsigter derfor at tilvejebringe den fornødne hjemmel for, at adoptionsforhold også i afgiftsmæssig henseende sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

F. t. l. om ændr. i l. om afgift af arv og gave (adoptionsforhold).

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Reglerne om afgift af arv og gave indeholdes i lov nr. 147 af 10. april 1922 om afgift af arv og gave som ændret ved lov nr. 255 af 4. juni 1947.

Efter lovens §§ 2 og 44 kan der kun beregnes beslægtet afgift af arv eller gave tilfaldende arveladers eller givers adoptivbørn og disses afkom (§ 2 A) og af arv eller gave tilfaldende arveladers eller givers adoptivforældre (§ 2 B), medens arv eller gave, der iøvrigt tilfalder adoptivbørn efter adoptantens slægt, eller som tilfalder adoptantens slægt efter adoptivbarnet, må henføres under reglerne om ubeslægtede, hvilket for gavers vedkommende vil sige, at disse bliver indkomstskattepligtige i stedet for gaveafgiftspligtige.

For at bringe arveafgiftslovens regler i overensstemmelse med de foran nævnte arvegangsregler i adoptionsloven af 25. maj 1956 § 13 foreslår man de gældende afgiftsregler om adoptionsforhold i § 2 A og B ophævet og erstattet med en almindelig bestemmelse om, at adoptionsforhold i arveafgiftsmæssig henseende sidestilles med ægte slægtskabsforhold.

Dermed vil man ikke blot opnå den fornødne udvidelse af § 2 A og B, men tillige åbne adgang for afgiftsberegning efter § 2 C, der hidtil ikke har fundet anvendelse ved adoptionsforhold.

Endvidere har man fundet det naturligt også i

§ 44 at foreslå adoptionsforhold sidestillet med ægte slægtskabsforhold ved afgrænsningen af de gave-dispositioner, der belægges med gaveafgift i stedet for indkomstskat.

Til § 2.

Adoptionslovens nye arvegangsregler finder som hovedregel kun anvendelse på adoptionsforhold, stiftet efter lovens ikrafttræden den 1. januar 1957. Dette skyldes formentlig hensynet til de andre arvinger i familier, der har adopteret børn inden lovens ikrafttræden, idet disses arveerhvervelser i boet jo ville forringes, måske i strid med forudsætningen ved adoptionen, såfremt man havde givet loven virkning for sådanne tilfælde.

Dette hensyn gør sig ikke gældende i relation til arveafgiftsreglerne, og da det iøvrigt forekommer urimeligt at foretage en afgiftsmæssig sondring mellem personer, der er adopteret før og efter 1. januar 1957, idet førstnævnte har samme faktiske tilknytning til adoptantens slægt som de sidstnævnte, har man ikke fundet anledning til i ikrafttrædelsesbestemmelsen at begrænse de foreslåede ændringer i afgiftsreglerne til alene at gælde adoptionsforhold stiftet efter adoptionslovens ikrafttræden den 1. januar 1957.

Man foreslår derfor, at de nye afgiftsregler anvendes på alle adoptionsforhold uden hensyn til tidspunktet for disses stiftelse, når afgiftspligten for de pågældende erhvervelser iøvrigt er indtrådt efter afgiftsreglernes ikrafttræden.